

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00 Za Evropo, celo leto \$8.00. Poštomenska številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada \$5.50 per year; Cleveland by mail \$7.00 per year
U. S. and Canada \$3.00 6 months; Cleveland by mail \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
Single copies 3 cents. European subscription \$8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 238, Wed., Oct. 10, 1934

Ena naših narodnih dolžnosti

Slovenski Narodni Dom v Clevelandu je bil postavljen s pomočjo naših slovenskih društev, posameznikov, trgovcev in delavcev, katerih vsak je po svoji moči prispeval, da smo postavili tako krasno narodno stavbo v sredini slovenske naselbine.

Dvorana slovenskega narodnega doma s krasnim odrom in opremo je brez dvoma najlepša med vsemi slovenskimi dvoranami v Ameriki, in lahko trdimo, da je ena najboljših v Clevelandu, ki je milijonsko mesto.

Slovenski Narodni Dom v Clevelandu je bil zgrajen v kulturne in družabne svrhe. Stotine slovenskih društev je moralo dobiti središče, kjer se zbirajo pri svojih sejah, kamor prihaja narod k raznim debatam, dramatičnim predstavam, kulturnim prireditvam, poleg tega pa k navadnim plesom, ki so neizogibni v današnji dobi življenja. Slovenski Narodni Dom je bil ustanovljen in zgrajen na željo splošnega slovenskega naroda brez razlike mišljenja in prepričanja, ker mora kot tak služiti vsem elementom, do gotove meje.

Slovenski Narodni Dom v Clevelandu ne nudi nobene finančne težave. Skupna narodna moč lahko vzdržuje in podpira še večji Narodni dom kot ga imamo danes v metropoli. Pravimo, skupna narodna moč! Narodni Dom se izplačuje s tem, da plačujejo najemniki najemnino, trgovci in profesionalisti, ki so nastanjeni v Slovenskem Narodnem Domu. Nadalje prispevajo društva, ki imajo v tem narodnem poslopiju svoje seje, prireditve, bankete, veselice dramske predstave in enako. Naša društva in trgovci so vplačali v blagajno Narodnega Doma stotisoče dolarjev, odkar je bil Narodni Dom leta 1923 odprt.

Toda vsa ta najemnina, renti in enaki dohodki Slovenskega Narodnega Doma ne bi zadostovali, da bi Slovenski Narodni Dom v Clevelandu plačeval svoje redne stroške. Založili smo veliko denarja, plačevali obilne svote v delnicah, toda vse to ne bi pomagalo kriti stroškov Slovenskega Narodnega Doma, ako ne bi direktorij Doma imel — točilnico opojne pijače!

Ves čas tekem prohibicije in sedaj, ko je prohibicija ubita, po zaslugi predsednika Roosevelta, se je pridno točilo v Slovenskem Narodnem Domu opojno pijačo. Tisočeri naši rojaki niso mogli kupiti delnice za \$10.00, ker niso imeli toliko denarja naenkrat, toda so pridno zahajali v Slovenski Narodni Dom in potrošili po 10 centov, po 20 centov ali mogoče 50 centov, v zavesti, da so potrošili denar v Slovenskem Narodnem Domu in tako po svoji mali zmognosti pomagali k obstoju Slovenskega Narodnega Doma. Marsikdo se je zadnjih deset let dobro zabaval v Slovenskem Narodnem Domu za male denarje v družabnih prostorih, in organizacija Slovenskega Narodnega Doma je s prodajo pijače naredila več dobička kot z najemnino dvoran ali trgovskih prostorov.

Svoječasno se je dobiček od pijače, prodane v Slovenskem Narodnem Domu, oddajal raznim delničarjem, pred vsem pa našim društvom, ki so delničarji. To je zadnje čase prenehalo, in je vodstvo Slovenskega Narodnega Doma del dobička obračalo v razne kulturne namene. Vodstvo Slovenskega Narodnega Doma je storilo eminentne narodne korake, ko je ustanovilo Slovensko mladinsko šolo, ko je odprlo prostore, kjer se je poučevalo mladino v rizbi in umetnosti po umetniku g. Perušku. Še več enakih akcij v kulturne namene je direktorij S. N. Doma podvel in jih deloma uspešno izpeljal. In ves ta denar, pomnimo, je prihajal iz dobička, ki ga je prinašala prodaja opojne pijače v Slovenskem Narodnem Domu.

Tisoče in tisoče naših ljudi je potrošilo v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. stotisoče dolarjev za opojno pijačo. Pravilno! Če ne bi v Slov. Nar. Domu, bi potrošili ta denar kje drugje. Prišel je ta potrošek v narodno last. In če je vodstvo Slovenskega Narodnega Doma, ki je bilo tekom zadnjih osem let izven našega pogleda, obrnilo te dohodke v pravilne namene, bo odločevala prihodnja seja delničarjev.

Kar hočemo doseči z današnjim člankom je to, da se iz dohodkov S. N. Doma podpira v večji meri naše kulturne delavce. V veliki dvorani S. N. Doma so prazni prostori, kamor spadajo karakteristične slike našega umetnika g. Peruška. Takoj na levi in desni strani odra se nahaja dotični prostor, lepo ograničen z zlatim mejnikom, toda prazen v sredini. Ta prostor čaka naročila direktorija S. N. Doma.

Brez dvoma je, da bi direktorij Slovenskega Narodnega Doma, in — če direktorij tega ne more narediti, bi delničarska seja Doma sklenila, da se dotični prazen okvirji ob desni in levi dramskega odra okrasijo s slikami, katere naj ustvari naš največji slovenski slikarski umetnik v Ameriki — g. Perušek. Malenkost tisoč dolarjev bi se prav lahko porogla, ali pa več pri takem podjetju kot je Slovenski Narodni Dom.

Če ima narod za pijačo tisoče, kako ne bi moglo narodno podjetje kot je Slovenski Narodni Dom, kjer se letno pridobi v blagajno deset in deset tisoče dolarjev, žrtvovati par tisoč dolarjev, da se opremi naše narodno poslopje s slikami našega umetnika, ki strada med nami, dočim mu tuji prizigajo kadilo!

Narod, ki pozna svoje može in jim pomaga pri njih visokem kulturnem delu, bo imel večji napredek, ugled in spo-

štovanje, kot če samo sedimo pri mizah s kartami in pri barah s pijačo. In dokler to delamo, ker je to naša narodna navada, bomo pač radi privolili, da gre malenkosten del v tako visoko kulturno svrhu kot je oprema Slovenskega Narodnega Doma s izvirnimi in primernimi motivi našega edinega slovenskega slikarskega umetnika.

Iz življenja naših pionirjev

UREJUJE A. G.

(Po pripovedovanju Frank Butala piše A. G.)

Tako sem deval knjige v red, kolikor je bilo pač mogoče, kadar sem imel pa čas, sem šel okrog ljudi, ki so delali v gozdu in jim tudi pomagal. Dosti naših mož in fantov, zlasti onih, ki so že kdaj delali v rudnikih, je hodilo iskat in kopat rudo. Ko so nas vabili tu sem, so nam pripovedovali, da se tukaj dobi zlato, srebro, baker, premog in to so sedaj iskali. Ampak uspeha ni bilo nobenega. Neke nedelje zjutraj gremo visoko v hribe in tam zagledam mal studenček, kjer je bila zveplena voda. Takoj drugi dan smo izkopali veliko jamo, kamor se je voda stekala in tu sem smo se hodili kopat za zdravje.

Na hribu, kjer so rasla tisočletna drevesa, smo postavili parno žago, kjer smo žagali deske, da jih rabimo za hiše. Nekega dne se oglasim pri delavcih in jih vprašam, če jim naj malo pomagam. Eden mi je odgovoril:

"Ni treba, saj itak ne bomo dolgo tukaj."

"Zakaj pa ne?" sem ga vprašal. Povedal mi je, da so lačni.

"Kako to, da ste lačni, ko je toliko živine po gozdovih?"

"Mesa smo, da siti, moke naj nam dajo, da si bomo spekli kruh."

"Res, za moko je bila huda. Teško jo je bilo dopeljati iz mesta skozi tisto gorovje in po slabi poti."

"Potakajte vsaj toliko časa, da pride Rev. Jeram iz San Francisca in potem bomo imeli sejo in se pogovorili o tej stvari." Rev. Jeram je res prišel in po maši smo imeli sejo. On nas vpraša, kaj da smo delali za časa njegove odsotnosti. Povedo mu o delu in se pritožujejo, da ni moke, mesa pa da je preveč.

"Malo potrpite," je rekel, "jutri grem v mesto in vam pošljem moko in drugo. Res smo dobili en voz moke iz bližnjega mesta Ukiah, pa kaj bo en voz moke za toliko ljudi. Dobili smo tudi en sod vina. Vsaka oseba je dobila malo stekleničico vina in ko ga je že primanjkovalo, bi se bili skoro stekli za zadnje kapljice."

Čez 14 dni pride zopet Rev. Jeram in nas vpraša, če smo zadovoljni, kaj smo dobili moko in vino. Nekateri so godrnjali, da je bilo premalo in zakaj da ni postal več. Rekel je, da ni mogel, ker ni imel denarja. To pa ni šlo nekaterim v glavo in so menili, da bi denar moral biti, saj se je prodalo pred kratkim skoro tisoč glav govede živine. Rev. Jeram je povedal, da bi morala ta vsota biti vključena v knjigah. Grem po knjigo in jo prinesem pokazat rojakom, toda denarja ni bilo nikjer vključenega. Vknjižiti bi se morala vsota še takrat, ko sem bil jaz še v šolah. Takrat se je začela naša kolonija krhati. Jaz sem pustil knjige ter šel k delavcem. Tudi stanoval nisem več v "hotelu", ampak sem šel spat v hlev na mrvu. Takrat je bil zbolel Mr. Plautz, ki je bil nastavljen za učitelja otrokom in postavili so mene za učitelja.

Nekega dne je Martin "von" Konda prignal s pomagaci veliko čredo divjih bikov z gora. Nagnali so jih v leseno ograjo, da bi jih udomačili. Toda čreda se je zagnala v ograjo, jo podrla in se razkropila na vse strani. Tako ni bilo z našo "domačo" živino nič.

V naši Rajski dolini ni bilo

nobenega pravega gospodarja. Ljudje so začeli uvidevati, da bo vse skupaj propadlo, zato so začeli pisariti na vse kraje svojim prijateljem in znancem, da bi jim poslali denar za vožnjo nazaj. Jaz sem se večkrat oglašil pri družini John Grdina, kjer smo se pogovarjali, da bo treba menda vse skupaj pustiti in iti nazaj, odkoder smo prišli. Mrs. Grdina, ki še danes živi zadovoljno v Clevelandu, mi je večkrat dala kado čašo kave, za kar sem ji bil prav hvaležen.

Zakaj je naša kolonija propadla? Zato, ker smo videli, da zemlja ni rodovitna. Rude, zlata in srebrne, pa tudi ni bilo, kakor so nam obetali. Hodil sem okrog rojakov in nagovarjal ljudi, naj se ne ustrašimo in delamo naprej, da bo sčasoma že bolje. Ampak ljudi ni bilo več za ustavljanje in začeli so odhajati kar trumoma. No, ko sem videl, da bodo šli sčasoma vsi, sem se nekega dne tudi jaz posedel na voz ter se odpeljal. Porazgubili smo se po vsej širni Ameriki. Kot sem pozneje izvedel, je bil prišel Rev. Jeram s svojim kompanistom Mr. Langom pogledat našo kolonijo. Dobil sta tam samo še par oseb. Bilo je to v jesenskem času in tisti potok je bil zelo narasel. Omenjena dva sta hotela potok prebresti na konjih. Mr. Lang je srečno prišel na drugi breg, Rev. Jeramu pa se je sredi dežeroga potoka konj splasil in jezdeca vrgel v vodo. Rev. Jeram je tam žalostno končal svoje življenje. Deroča voda je odnesla njegovo truplo v Pacifični ocean.

Ko sem prišel v San Francisco, je bila moja prva misel, da dobim kako delo. Toda dela ni bilo nobenega. Pa pojdimo pogledat bolj doli v južne kraje, sem si mislil. Pridem v mesto St. Jose. Dobim delo v nekem hotelu za par dni. Zopet se napotim dalje ob obrežju in pridem v mesto San Obispo. Tam so mi povedali, da v bližini mesta grade železnico in da bi mogoče tam dobil delo. Šel sem tje in res sem dobil delo z lopato in krampom. Kompanija je dajala dobro hrano in dolar in pol na dan. Spali smo v kolibah, kjer je bilo toliko tistih sitnih živalc, da je bil pravi čudež, da nam niso odnesle kolib. Nak, tukaj pa že ne bom! Potegnili sem zasluženi denar in odšel v Los Angeles. Tukaj sem par dni iskal delo in ker ga nisem mogel dobiti, sem se napotil v San Diego. Tukaj zopet ni bilo za dobiti dela. Sedaj sem se pa namenil, da se obrnem proti vzhodu. Sledéca mesta sem obiskal: Pasadena, Santa Paula, San Bernardino, Santa Barbara. Zelo lepi kraji so tukaj, razno južno sadje in cvetličje. Podnebje je tukaj zelo milo, posebnost hude vročine ni, zime pa tudi nikoli. Skoro bi rekel, da so tukaj nebesa na zemlji.

Nikjer tukaj ni bilo dobiti dela, zato grem naprej čez Colorado reko v Arizono. Blizu mesta Winslow so podirali drevesje. Na parni žagi sem dobil začasno delo. A kmalu je dela zmanjkalo in zopet sem bil na zemlji. Zaslužil sem bil nekako štirideset dolarjev in s tem "bogastvom" se napotim naprej. Ker nisem hotel denarja metati proč, se oprimem tovarnega vlaka in se odpeljem naprej skozi puščavo. Povsod sam pesek, nobene trave, nobenega drevesa.

Nekega dne me zapazi na vlak zavirač, ki mi reče: "Zdaj gremo navzgor in vlak bo vozil bolj počasi. Skoči doli, ali te bom pa vrgel!" Kaj sem hotel?

Ubogal sem in se zaprašil v pesek. Kam sedaj? Pred menoj je morje samega peska, nobene hiše nikjer. Mračilo se je že in od daleč sem zaslišal tuljenje volkov in kojotov. Izkopal sem si v pesku jamo in se zakopal v pesek, da bi me te zveri ne zavohale. Ko se drugi dan zbudim, ni bilo več slišati volkov. Solnce je vroče pripekalo, ko se napotim dalje po puščavi. Bil sem mlad in zdrav in glad sem lahko prenašal, samo da bi dobil kaj vode. Vsed napora so me pa končno pričele obhajati slabosti in končno se zgrudim na tla in obležim brez zavesti.

Drugi dan se zbudim v svoje veliko začudenje pri Indijancih, ki so me oblivali z vodo, da sem se zopet zavedel. Ponudili so mi tudi nekaj jestvin. Govorili so slabo angleščino, da smo se komaj razumeli. Ti ljudje so mi rešili življenje v Arizonski puščavi. Prosil sem jih, naj mi povedo, v katero smer naj grem, da pridem do bledičnikov, kakor nas imenujejo Indijanci. Tisti Indijanec, ki je imel na glavi največji okrasek iz ptičjega perja, mi pove, naj hodim ob reki in bom prišel do mesta Albuquerque, v New Mexico. Odpravim se naprej in v par dneh res pridem do imenovanega mesta. V mestu je bilo veselo vrvenje, vse polno salunov, katere so pridno obiskovali zlatoiskalci in cowboji. Tukaj sem ostal dva dni, nakar se napotim naprej proti vzhodu, do mojega cilja — Clevelanda. Zopet se poprimem vlaka, ki me pripelje v Colorado v mesto La Junta. Od tukaj se napotim v Kansas City in v St. Louis, Mo. Tukaj sem nekaj časa delal v tovarni za čevlje. Pa tudi tukaj je kmalu dela zmanjkalo in odpravim se naprej. Končno se pripeljem v Columbus, Ohio. Tukaj sem sestaj z več drugimi dečki, ki so bili namenjeni v Cleveland, pa niso imeli denarja. Torej smo skočili na tovarni vlak. Jaz sem skočil na lokomotivo, kjer sem se sprijaznil s strojevodjo in kurjačem in jima objubil, da bom premetaval premog, če mi bosta dovolila, da se peljem zastonj.

Ko se pripeljem v bližino mesta Galion, Ohio, se je vlak odtrgal od lokomotive in vsi vozovi so se zvrnili v prepad. — Vlak je vozil živino in tedaj je nastalo tako mukanje, cviljenje, da je bila groza. Ni bilo druge pomoči, kot da smo se z lokomotivo odpeljali do postaje Galion po pomoč. Jaz se nisem več peljal nazaj, ampak sem si kupil vozni listek in se odpeljem proti Clevelandu, kamor sem dospel prihodnji dan.

(Dalje prihodnjic)

CARD PARTY PRI FARI SV. KRISTINE

V nedeljo 14. oktobra bodo žene in dekleta Krožka sv. Kristine priredile card party in ples, za v korist cerkvene blagajne. Ker že dlje časa niso imele kake prireditve, se bodo tembolj sedaj pripravile postreči svojim gostom. Igralo se bo lahko vse. Celo marjašalo se bo. Magari če je pik baba trumf ali pa trumf adut. Katerim se pa ne lušta glavo beliti pri kartah, bo pa lahko imel veliko zabave z bunco. Seveda za one, ki imajo pa srbeče pete, bo tudi vse urejeno. Izvrstna godba John Pecan-a bo na razpolago. Kar se tiče pa raznih prajzov, prizriška in prilivka, za tisto bo do pa že naše žene pod vodstvom Mrs. Mary Fier poskrbele, da bo prav za vse zadosti.

Krožek sv. Kristine vljudno vabi vse svoje prijatelje na to zabavo, pa najsibo že iz Clevelanda, Barbertona, Loraina ali pa iz bližnjih okolice, kakor tudi domače farane. Pridite in se fino zabavajte med svojci za male denarje ter pomagajte obenem dobri stvari.

Pozdrav,

Faranka.

St. Clair Rifle and Hunting Club

Naša prihodnja vaja bi se imela vršiti 14. oktobra, toda naši aktivni fantje so jo premestili za 21. oktobra. To pa radi tega, ker se večina članov misli udeležiti streljanja pri nekem angleškemu klubu, ki bo imel takorekoč tekmovalno streljanje. Klub se imenuje Memphis Rod and Gun Club. Dobil sem v roke nekaj opis dobitkov, ki so: radio, pol tone premoga, luč za avtomobil itd. Vseh dobitkov bo deset. Seveda so tudi nagrade za strele, ki bodo napravili najmanj točk. Med tiste, kakor izgleda, spadam jaz in še nekaj takih, meni podobnih. Naš Pirnat je rekel, "da bo gvišnu on dobiv prv prajs!" Če bo kaj za želodčna mazila, ne povedo nič. Pač pa pravijo, da pripelji svojo družino seboj. Vendar našim članom svetujem, da vtaknete kaj v torbo in pod pazduho, da nam ne bo dolgčas, kakopak.

Torej kdor misli iti tje in bi rad videl, da gremo skupaj, naj se oglasi pri meni ali pri J. Novaku. Tukaj sledi kazipot, ki je precej obširen. Oak Garden, vogal Broadview Road and Av-

ery Road, route 176, Broadview Heights Village, v nedeljo 14. oktobra ob 11. uri dopoldne.

Opomba naših članov. Tukaj ni nobena tekma ali da je bil naš klub uradno povabljen. Ampak želja večine naših članov je, da gremo pogledat kako znajo angleške ali druge narodnosti lovit streljat na lončene globe. Torej član, tvoja želja, tvoj svet: prides ali ne prides.

Torej, kakor sem že rekel, prihodnja vaja, seja in devetmesečno poročilo bo na naši farmi 21. oktobra in mogoče tudi zaključek letne sezone. Pridite!

Izid zadnjega streljanja:

Dolenc	20
Pirnat	20
Turšič	17
Stampfel	16
Kushlan	16
Ravnikar	16
Urankar A.	15
Novak J.	14
Novak A.	12
Penosa V.	12
Antonin	11
Sietz	11
Penosa L.	10

V spomin našemu nadlovcu Frank Justinu

Lorain, O. — Zatisnil si svoje utrjene oči za vedno, toda Tvoja dobra dela ne bodo nikdar pozabljena. Neumorno si delal za dobrobit slovenske naselbine in ravno tako za razna društva in klube. Tvoja dobra dela ostanejo za vedno v našem spominu. To se je izkazalo, ko so Tvoji zemski ostanki ležali na mrtvaškem odru, obsutem s cvetlicami. Zadnji spreved je pokazal, da si imel mnogo prijateljev.

V imenu lovškega kluba se vsem zunanjim lovskim klubom zahvalim za darovane cvetlice in udeležbo pri pogrebu. Truplo pokojnega vrhovnega lovca so nosili od Lorain Rifle & Hunting kluba sledeci: Alois Kamnikar, John Rosa, Andy Skapin, Fr. Matičič, Max Kragelj, Joe Breščak, Steve Kodrin, Lovrene Tomažič, Stanley Rus, Fr. Anzele, Fr. Rožanc, Joe Lukežič in Frank Mačgerol kot najstarejši lovec je nosil venec od kluba.

Pokojni zapušča soprogo, enega sina v Cincinnati in tri hčere: Ello in Frances doma, Terezija je poročena Lumley v Vermillion, O. Pokojni je bil star šele 50 let in zelo priljubljenega značaja. Leta 1925, meseca julija se je na lovu ponesrečil, da so mu morali v bolnišnici odrezati levo roko. Od tedaj je njegovo zdravje pešalo do 23. septembra ob 10. uri in 30 minut dopoldne, ko je preminil.

Dragi Frank, spavaj mirno. Prizadeti družini pa izrekamo naše iskreno sožalje.

J. R. lovec iz Loraina.

Zlati plaz

(Prevod iz poljske)

"Kazik, poslušaj! Posodi mi en zlot!" (1 zlot je 20c ameriške valute).

"Ha, preljubi Karol, kje pa naj ga vzamem?" Suh sem, kakor državni upkojenec! Ali počakaj, če mi Ferdek posodi dva zlota, ti enega prav gotovo dam."

"Ferdek, ali imaš dva zlota? Krvavo jih potrebujem!"

"Dva zlota? Človek božji, saj si znorel! Cel teden nisem vohal denarja, niti groša ne... Ampak imam dobro misel. Rekel bom Antku, naj pove Mietku, da si posodi od Romka; če pa Romek ne bi imel, mu lahko da Jasek."

"Jasek, ni drugega izhoda;

moram mi posoditi 50 zlotov. Častni dolg, saj veš..."

"Za pet ran božjih! Petdeset zlotov, kje pa naj jih vzamem? Sam si belim glavo, odkod bi zvelkel zase vsaj kakih sto zlotov. Pa ne boj se. Morebiti se mi posreči, da jih iztisnem od mojega strica."

"Samo stotak, dragi nečak? Dobro, dam, i seveda dam, zakaj bi pa ne dal? Malo moraš počakati; toliko, da mi sedaj prinese neki Tajteles dva tisočaka. Pa moraš počakati, da mu neki Pudles vrne deset tisoč."

"Gospod Pudles, jaz moram končno dobiti teh mojih deset tisoč zlotov."

"Gospod Tajteles, prav gotovo jih dobite, samo da dobim od direktorja Motylka mojih dvajset tisoč."

"Gospod Pudles, še trenutek potrpljenja. Kakor hitro dobi predumen za novozgrajeno palačo v znesku sto tisoč zlotov, bo gospod prvi na vrsti."

"I, seveda, da, da... čisto naravno, gospod Motylek... predumen, kakor da ga ima gospod že v žepu... sedaj trenutno še čakamo na nadaljni padec doljra."

Tako je ubogi Karol z enim zlotom utrgal plaz denarja.

In ubogi Karol še danes čaka na svoj zlot.

Če verjamete, al' pa ne...

Farmer Korenček je izgubil ženo. Vzel mu jo je ljubi Bog k sebi, da se ne bo več martrala na tem svetu. Korenček je obžaloval svojo ženo osem dni, potem je bil pa zopet stari Korenček.

Pred enim mesecem pa mu je poginila krava. Korenček se ni mogel potolažiti nad izgubo. Sosed ga radovedno vpraša: "Korenček, kako je pa to, da si se tako hitro potolažil nad izgubo svoje žene, za kravo pa tako žaluješ? Saj je žena vendar več vredna kot krava, ali ne?"

"Ti tega ne razumeš," ožno odgovori Korenček. "Odkar sem vdovec, so mi ponudili že najmanj dvajset nevost, toda nihče mi ni še ponudil niti ene same krave."

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vsploh.

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

Utihnila sta. Molk je potrajal. Ilija je za zaprtimi vratmi oklepaj svoj lastni vrat.

"Sedaj pojdem in skuham kavu, glejte!"
"Ah, to lahko storiš tudi kasneje. Noč je dolga."
"Po vina pojdem."
"Ni treba, ga nočem. Ti Berta—"

"Ne, prosim ne, gospod Brancko"
"Ah, kaj! . . . Brankec mi reči in bodi ljubezniva in pametna"
"Najprej moram vrata zakleniti"

In zopet tam notri tisto pri-tajeno sopenje. Šorman se je pripravil na skok. Ves se je tresel. Ko bi sedaj odprl vrata, ko bi videl Že je zamahnil z nogo, da brene—

"Nu, daj, pridi."
"Ne, gospod Brankec."
"Zakaj ne? Kaj je na tem?"
"Gospod Brankec, ne."
"I, pojdi, ko pa sva tako lepo sama"

"A če pride naenkrat gospa."
"Ta bi pač imela kaj reči."
— in Ilija se je obotavljala ter se mu je na mah zjasnilo in ga ohladilo. Tu ne bo ničesar, sedaj že ne—to se stori drugače in drugje.

Tako kakor store to oni v Črni gori, tako kakor delajo v Hercegovini, tako bo to storil. "Ne, gospod Brankec, vpila bom."
"Pa vpij. Ti bo pač pomagalo v prazni hiši."

"Morebiti pa vendar ni tako prazna"

"Pa vpij, se bomo vsaj pričali. V ostalem se nikogar ne bojim, da ne? I, daj, čemu si taka? Misliš sem, da si pametnejša. Ti, Berta—"

"Kaj je? Izpustite me že, gospod Brankec. Kavu hočem pristaviti."

"Da, vedno moraš in hočeš in to vedno, kadar jaz kaj hočem. Nič ne bo: sedaj hočem in moram jaz."

"Kaj neki? Pustite me gospod Brankec, prosim vas."
"Kaj? Tebe hočem!"

"Gospod Brankec, pustite me, da?"
"Mi niti v glavo ne pade. Sedaj te imam in te ne izpustim. Ti, le poglej, Berta— ko bi ti sedaj dejal—"

"Kaj? Nimam časa."
"Seveda ne! Kedar neki? A moraš imeti čas, ljuba moja. Tudi zame enkrat. Glej— saj sem ti že zdavnaj hotel reči— svetujem ti: bodi dobra z menoj. Morebiti bo v tvojo srečo, razumeš? Saj veš, saj nisi letošnji zajec—"

"Kaj naj bi vedela? Od kje neki naj vem?"
"Na, na, kaj bi se delala tako nedolžno? Za baš tako zabitega me tudi ni treba imeti. Tako, kajne? Stara, kajne? Ako imaš le malo pameti si lahko najdeš mesto za dolgo časa, za življenje. Če si pa in ostanesh neumna, potem lahko povežeš jutri in greš Namreč da boš"

vedela in si zapomnila: gospodar v teh hiši sem jaz. Jaz, razume-la."
"O tem ničesar ne vem."
"Zato pa naj ti bo sedaj povedano in od sedaj naprej znano. In pomisli dobro in se po tem ravnaj. Veš, prišel sem iz mesta in nisem vajen in tudi se mi ne zljubi, da bi tu na deželi moral najprej na dolgo in široko prosjati. In še posebno—"
"Kaj: še posebno?"
"Nu, tako, kajne. Ali naj pridem tako formajno s sopom cvetja in ti napravim zakonsko porudbo? Kaj takega ne boš od mene pričakovala in zahtevala. Ali? Tedaj, pridi in bodi pametna. Čemu si taka?"
"Saj nisem taka. V drugič. Morebiti jutri. Jutri."
"Zakaj šele jutri? Jutri utegne biti prekasno. Danes, sedaj, ali ni to najlepša prilika? Sem že dolgo čakal, da bom enkrat tako s teboj sam. Mar misliš, da bom vsako noč kakor zaljubljen maček hodil dolgo pot?"
"Jutri, zagotovo, jutri."
"Da in jutri zopet ne bo nič in vsakokrat zopet kak nov izgovor. Sedaj. Pridi."
"Ne. Tiho nekaj slišim"
"Kaj naj bi slišala? Grom slišiš, družega nič. Le mene raje poslušaj. Tedaj?"
"Vendar. Nekaj slišim Sedaj . . . in veter je zuphal! Vrata moram zakleniti in okna zapreti."
Odsev sveče je zasijal v vežo. Zunaj ob zidu se je nekdo plazil po stopnicah doli. Luč je iskala po hiši. V izbi za rudečimi zavesami je hodila nestrpna senca.
Veter je vršal v gozdu. Blisk je obsvetil divjo postavo doli v vrbovju ob šumečem potoku, hudooben prežec obraz, par žarečih oči
To so delali drugače. Grom je bobnel. Pričele so padati debele kaplje. Tajinstveno sladko so

dišale ivanjščice. Izza zadnjega ovinka se je samotni pešec še enkrat ozrl. Luči v hiši so bile ugasnjene.

Strel? . . . Košutnik se je zdrnil iz svojega sanjavega strmenja. Strel ob tej uri, v najgloblji temici doline? . . .

A bila je kresna noč.
Kresna noč. Tudi Košutnik je zažgal kres gori na livadi za kočul, spustil strel v zrak ter zakokal v pozdrav-kresovom, ki so goreli v daljavi po višavah. Sedaj je sedel samotem ob žerjavici pojemaajočega kresa.

Doma ob kresu, pri plesu, petju in skakanju je bilo veseleje. A Primož ni rad mislil na domovino. Bežal je pred spomini. Bal se jih je. Niti ni pogledoval več proti dolgi verigi Alp, proti svetim planinam, Grintovcu, Ojstrici, Skuti. Ogibl se je razgleda nanje. Iskal je miru v temnih ožinah prepadov. Kaj naj stori? Njegovo srce ni bilo več vredno, da bi bilo tam.

Pesem, ta preklicana bolestna pesem, ki ga je tako zadela, da je moral sredi poti postati, prijeti se za prsa in zajokati

"Ljubezni ne bom te prosila, ne bom te prosila roko, le v srcu te vedno nosila, četudi drug ljubi moj bo.

Njene temne, kakor studenček jasne oči. Nje močna prsa. Nje globek, omamljajoč poljub In vendar je bila tudi ona tu tuja, samotna, kakor je on. In čakala ga je in pričakovala in si želela dobre besede, malo sreče. A on jo je žalil in zaničeval, a ona ga je morebiti do jutra čakala, da bo prišel In prihodno noč je vendar šel k njej in ji nesel šopek ivanjščic. Saj ga ni več vzdržalo gori v samotni, ni mogel prestatati brez nje šepetanja, brez nje plavajočega pogleda

Naj je ne zapusti, ga je prosila tako mlo. In da bi najraje šla kar precej z njim gori v nje-

govo kočjo in bi pri njem ostala. In dali je ne bo vzel seboj, kadar pojde drugam v službo? In da je njen oče pred kratkim umrl in kako je sedaj čisto sama na širnem svetu in kako trda je bila nje mladost, da se v resnici ne imenuje Ljubica, pač pa

Neko čudno valenje je lovca še enkrat zbudilo iz turobnega premišljevanja. Kaj je to? Ali je doma in se v ale doli po strmem bregu plazovi?

Pomisli! Je. Najbrže se je bil kak tvor na drčih iz nepojasnjenih vzrokov zaklinil, a sedaj je prišel v tek.

In jutri je bil zopet pri njej.
Zgodaj na Ivanjsko jutro je šel žagarski mojster Vidmar ob strugi, da pogleda jez. Zaman se trudi z zarjaveim kavljem ter se ozira po kakem kamnu, da z njim kavelj odbije. Zagradi v kamenje in prime najbližjega ter se zgrozi, ko vidi, da je kamenje poskropljeno s krvjo. Gre po sledi, ki vodi ob narastlem potoku in po bregu, a potem v breg, kakor da je nekdo nekoga vlekel. Ob vsej sledi pa neprestano jasno viden odtis opanke. Najbrže kak hrvaški tihotapec ali pa divji lovec, ki je tu ob meji vstrelil srnjaka, je menil Vidmar. Takoj spravi v red še zavornico ter se vrača zadovoljno premišljajoč o današnjem delu proti žagi. Kmalu zatem se izlije hudo neurje in izpere sleherno sled, z izjemo temnega preponejenega mesta višje zavornice, kjer se potem, ko naliv mine, pasejo muhe.

Šorman neumorno vihti svoje kladivo ter vrta v razozano skalo.

"Kje neki bodo Čeha pokopali?" vpraša Čič, Rok Ban.

Ilija si obriše pot raz čelo in skomigne z rameni. "Bogami, tega ne vem. O tem niti mislim nisem."

Dalje prihodnjic

zdravniki: dr. J. M. Seliškar, dr. M. F. Oman, dr. L. J. Perme, dr. A. J. Perko, dr. A. Skur. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v Knausovi dvorani ob 1. uri popoldne. Asement se pobira ob 12. ure popoldne do 3. popoldne. V društvo se sprejemajo člani in članice od 16. do 55. leta. Zavarujete se lahko za 20-letno zavarovalnino ali za dosmrtno od \$250 do \$2.000. Bolniška podpora je \$7 in \$14 na teden. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto, in ravna naj se po jednotnih pravilih. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta.

DR. Z. M. B. Predsednik Andy Sadar, podpredsednik Louis Fink ml., tajnik-zapisnikar Joseph Centa, 1175 Addison Rd., finančni tajnik Joseph Glavič, pregledovalci knjig: F. H. Mervar, Joseph Turšič, John Yanchoar ml. Zastopnik: Zdravniki: dr. Oman, dr. Perme, dr. A. J. Perko, dr. A. Skur. Društvo sprejema nove člane od 16. do 35. leta in zboruje v SND (stara poslopje) vsak tretji ponedeljek v mesecu ob osmih zvečer.

SLOV. SAM. DR. SV. ANTONA PAV. V NEWBURGU
Predsednik Joseph Globokar; podpredsednik Frank Kokotec; tajnik Louis Hochevar, 9914 Elizabeth Ave.; zapisnikar Louis Gliha; blagajnik Frank Marinič; nadzorniki: Anton Hrovat, Frank Perko, Frank Jazbec; zastopnika za SND: Joseph Globokar, Anton Russ; zastopnik za SND v Maple Heights: Louis Hochevar; Društveni zdravnik: dr. A. J. Perko. Društvo zboruje vsako 4. nedeljo v mesecu ob eni uri popoldne v S. N. Domu.

SLOVENSKI NARODNI DOM, MAPLE HEIGHTS
Predsednik Vincent Zimšek; podpredsednik Andrew Režin; tajnik Anton Gorenc, 5206 Stanley Ave.; blagajnik Frank Legan; zapisnikar Louis Simonič; nadzorni odbor: Martin Martinešek, Louis Kostelec, Anton Perusek; direktorji: Joseph Legan, Ludwig Vrček, Mike Plute, Anton Blatnik, Joseph Thamos, John Hrovat, Andrew Hočevar, Frank Vrček. Seja se vrši vsako 3. soboto v mesecu ob 7:30 zvečer na 5087 Stanley Ave. Kolektarja za Newburg sta Anton Blatnik in Joseph Thamos; za Maple Heights in Randall: Louis Kostelec in Ludwig Vrček.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Frank Perme; podpredsednica Mrs. Julija Brezovar; finančni tajnik Rudolph Otovičar Jr., 1110 E. 66th St.; zapisnikar John Blatnik; blagajnik Frank Majer; pomožni blagajnik Frank Bogovič. Nadzorniki: Eva Peterlin, Jos. Meglič, A. J. Fortuna; vratarica Frances Kasunič. Seje se vrše vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare sole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati naj izvolijo dva zastopnika in ju pošljejo voljo sejo, kjer bosta z veseljem sprejeta. Vse zastopnike se pa prosi, da se redno udeležujejo se in sponoča o njih delovanju na društvenih sejah.

DR. SV. NEŽE, ŠT. 139 C. K. OF O.
Predsednica Mary Peterlin; podpredsednica Theresa Kostanješek; tajnica Jennie Yelitz, 15718 Huntmere Ave.; zapisnikarica Frances Russ, 1099 E. 71st St.; blagajničarka Catherine Perme; vratarica F. Kasunič; nadzornice: Louise Pikiš, Mary Skulj, Frances Novak; zdravnika: dr. J. M. Seliškar in dr. L. J. Perme. Seje se vršijo v stari soli sv. Vida vsako tretjo sredo v mesecu.

DR. SV. ANTONA, ŠT. 138, C. K. OF O.
Predsednik Anton Skulj; podpredsednik John Hrovat; finančni tajnik Anthony C. Skulj, 1174 E. 74th St.; tajnik-zapisnikar Jos. Fejpar, 5806 Prosser Ave.; blagajnik Jos. Glavič, 6210 Schade Ave. Nadzorniki: Jos. Hrovat, John Sterle in John Hrovat Jr. Zdravnika: dr. J. M. Seliškar in dr. L. J. Perme. Redar Jos Kostanješek, vratar Anton Gregorčič. Društvo zboruje vsak 3. ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari soli sv. Vida.

SLOVENSKO LOVSKO PODPORNO DRUŠTVO
Predsednik Anton Pevec; podpredsednik Rudolf Ori; tajnik Henry F. Kranz, 6102 St. Clair Ave., Tel. Henderson 1126; blagajnik Frank Lušin, 381 E. 163rd St.; zapisnikar Frank Praznik. Nadzorniki: John Renko, Frank Lesar in Frank Petrič. Zastopnik konvencije SND John Renko. Zastopnik Kluba dr. sv. Vida Frank Lesar. Zdravnika: dr. Kern in dr. Skur. Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Grdinovi dvorani.

DRUŠTVO SRCA MARIJE (STARO)
Predsednica Julija Brezovar; podpredsednica Mary Grdina; prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave.; blagajničarka Katarina Perme; druga tajnica Mary Bradac; odbornici: Mary Skulj in Ana Erbežnik. Nadzornice: Louise Pikiš, Genovefa Supan in Jennie Brodnik. Vratarica Frances Kasunič. Bolniška nadzornica Louise Pikiš. Zastopnice združenih društev fare sv. Vida: Mary Pristov, Mary Stanonik. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v stari soli sv. Vida.

DRUŠTVO DOSLUŽEVEN
Predsednik Frank Virant; podpredsednik Louis Zakrajšek; tajnik John J. Kikol, 19012 Mohawk Ave.; blagajnik Jos. Marković; zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Martin Žugel, Martin Kostanješek; zastavonoša Frank Brancel. Zdravniki: dr. Kern, dr. Perme, dr. Oman. Zastopnik Kluba društev SND: Fr. Virant; zastopnik društev fare sv. Vida: John Ješek. Društvo "Dosluzenci" je na dobri finančni podlagi. Ima nad 7.000 premoženja in plačuje \$7.00 tedenske bolniške podpore. Društvo priredi časten pogreb za umrlim članom. Društvo zboruje vsako 4. nedeljo v mesecu v sobi št. 3, staro poslopje SND. Slovenci in Hrvti od 16. do 45. leta so vabljeni k pristopu.

DR. SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ
Predsednik John Melle, 6806 Bonna Ave., tajnik A. J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Anton Korosec;

PEVSKO PODPORNO DRUŠTVO ZVON
Predsednik Andrew Režin, podpredsednik Joseph Blatnik; tajnik Andrew Zagar, 3509 E. 80th St.; blagajnik Joseph Plut; zapisnikar Anton Meljaš. Nadzorniki: Silvester Paulin, Domen Blatnik in Anton Erjavec; pevovodja Ivan Zorman; vratar John Cvet. Zdravniki: dr. Perko. Zastopnika za S. N. Dom: Anton Erjavec in Domen Blatnik; za S. N. Dom v Maple Heights John Cvet. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

SLOV. SAM. POD. DRUŠTVO LOŠKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Nelic; tajnik John Znidaršič, 6617 Schaeffer Ave.; blagajnik in zapisnikar Joe Snyder. Računski nadzorniki: John Sterle, Louis Koren, Joe Znidaršič. Za sprejem novih članov so opravilčni vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako 4. soboto v mesecu v S. N. Domu, št. 4, staro poslopje. Društvo plačuje \$200 posmrtnine in \$7.00 bolniške podpore na teden. Asement \$1.00 na mesec. Sprejme se nove člane od 16. do 45. leta s prostu pristopnino in bolniško preiskavo.

SLOVENSKO SAM. DRUŠTVO SV. ALOJZIJA
Predsednik Domen Blatnik; podpredsednik Joseph Lekan; prvi tajnik Frank Blatnik, 8906 Union Ave.; drugi tajnik Frank Papez; blagajnik Matija Zupančič; nadzorniki: Fr. Mulh, Anton Škrl, Ladislav Volcanšek. Zdravniki: dr. Perko. Zastopnika za S. N. Dom: John Perko in Anton Glookar; za S. N. Dom v Maple Heights: John Peskar in John Kic. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo ob 1. uri popoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

S. K. P. DRUŠTVO PRESV. SRCA JEZUSOVEGA
Predsednik John Levstik, 646 E. 115th St.; podpredsednik Anton Hlapše; tajnik Leo Novak, 7610 Lockyear Ave.; blagajnik Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd Pl. Nadzorniki: Frank Komidar, John Martinič in Frank Levstik. Zastopnika za Klub društev S. N. D.: Anton Zajc in Frank Levstik. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v dvorani št. 1 v S. N. D.

SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO "LIRA"
Predsednik, podpreds. in pevovodja Peter Srnovrnik, 6127 St. Clair Ave.; tajnik: Frank Kuret, 1033 E. 61 St.; blagajnik: Mary Sterk, 913 E. 73th St.; kolektor Jakob Križman, 1252 E. 61st St.; arhivarja Venecel Frank in John Polc. Nadzorniki: Eliz. Stacin, Mary Brodnik in Josephine Maček. Zastopniki združenih društev fare sv. Vida: John Blatnik, Mimi Kerže,

NAZNANILO
KER JE V PETEK 12. OKTOBRA 1934
COLUMBUSOV DAN IN
uradni praznik
Clearing House banke
ne bodo odprte za poslovanje ta dan.
THE CLEVELAND CLEARING HOUSE ASS'N

SKRAJŠANO POROČILO STANJA
2. oktobra 1934

The Cleveland Trust Company

nahajajoča se na Euclid Avenue in East 9. cesti ter v središčih nasebin po vsem Greater Clevelandu in bližini

Premoženje
Gotovina na rokah in v bankah \$ 50,305,842.50
United States vladni bondi in certifikati, vključno druge obligacije polno garantirane od U. S. vlade 45,541,420.23
Home Owner's Loan Corporation bondi, zamenljajni za bonde, polno garantirane od U. S. vlade 3,325,000.00
Državni, mestni in drugi bondi in investicije, vključno delnice v federalni rezervni banki, manj rezerve 18,905,991.03
Pesojila, diskonti in predujmi, manj rez. 149,387,188.05
Bančne poslojja 6,289,011.57
Druga zemljišča 6,293,888.95
Obresti in zaslužek ter drugo premoženje, vključno predplačilo za deposit zavarovalnino 4,335,159.75
Obveznost odjemalcev na akceptacijah, izvršene od te banke 23,004.00
Skupaj \$284,406,506.08

Obveznosti
Capital Notes \$15,000,000.00
(Podvržene depositom in drugim obveznostim)
Osnovna glavnica 13,800,000.00
Preostanek in nerazdeljen dobiček 3,250,197.24
Rezervirano za davke, obresti itd. \$ 32,050,197.24
VOGE
Na zahtevo \$ 98,451,977.38
Na čas 138,381,888.78
Gotovina bilance Trust departamenta preferred 13,023,768.10
Skupaj \$249,857,634.26

Druge obveznosti 845,770.23
Akceptacije izvršene za odjemalce 23,004.00
Skupaj \$284,406,506.08

Člani Federal Reserve sistema
Člani Cleveland Clearing House Association

Poročilo stanja

Society for Savings v mestu Clevelandu

2. oktobra 1934

PREMOŽENJE

Gotovina na rokah in na drugih bankah	\$13,370,412.30
United States vladne sekuritete, direktno in polno garantirane	24,097,573.68
Mestni, državni in drugi bondi	36,548,238.12
Posojila na posestva na prve vknjižbe	31,193,955.17
Pesojila na sekuritete	3,109,381.35
Bančne hiše in lot	1,250,000.90
Druga zemljišča lastovana	1,436,550.32
Obresti in drugo premoženje, vključno deposit v Federal Deposit Insurance Corporation	1,391,398.34
Skupaj	\$112,697,909.59

OBVEZNOSTI

Capital Note	\$3,000,000.00
(Podvržene depositom in vsem drugim obveznostim te družbe)	
Preostanek	4,000,000.00
Sklad preostanka	\$ 7,000,000.00
Nerazdeljen dobiček	735,471.86
Rezervirano za dividende	783,065.62
Rezervirano za davke	227,822.07
Hranilne vloge	103,852,698.96
Druge obveznosti	98,851.08
Skupaj	\$112,697,909.59

Incorporated 1849

Society for Savings

in the City of Cleveland
PUBLIC SQUARE

Vložite svoje prihranke v hranilno banko

Imenik raznih društev

PEVSKO PODPORNO DRUŠTVO ZVON
Predsednik Andrew Režin, podpredsednik Joseph Blatnik; tajnik Andrew Zagar, 3509 E. 80th St.; blagajnik Joseph Plut; zapisnikar Anton Meljaš. Nadzorniki: Silvester Paulin, Domen Blatnik in Anton Erjavec; pevovodja Ivan Zorman; vratar John Cvet. Zdravniki: dr. Perko. Zastopnika za S. N. Dom: Anton Erjavec in Domen Blatnik; za S. N. Dom v Maple Heights John Cvet. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

SLOV. SAM. POD. DRUŠTVO LOŠKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Nelic; tajnik John Znidaršič, 6617 Schaeffer Ave.; blagajnik in zapisnikar Joe Snyder. Računski nadzorniki: John Sterle, Louis Koren, Joe Znidaršič. Za sprejem novih članov so opravilčni vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako 4. soboto v mesecu v S. N. Domu, št. 4, staro poslopje. Društvo plačuje \$200 posmrtnine in \$7.00 bolniške podpore na teden. Asement \$1.00 na mesec. Sprejme se nove člane od 16. do 45. leta s prostu pristopnino in bolniško preiskavo.

SLOVENSKO SAM. DRUŠTVO SV. ALOJZIJA
Predsednik Domen Blatnik; podpredsednik Joseph Lekan; prvi tajnik Frank Blatnik, 8906 Union Ave.; drugi tajnik Frank Papez; blagajnik Matija Zupančič; nadzorniki: Fr. Mulh, Anton Škrl, Ladislav Volcanšek. Zdravniki: dr. Perko. Zastopnika za S. N. Dom: John Perko in Anton Glookar; za S. N. Dom v Maple Heights: John Peskar in John Kic. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo ob 1. uri popoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

S. K. P. DRUŠTVO PRESV. SRCA JEZUSOVEGA
Predsednik John Levstik, 646 E. 115th St.; podpredsednik Anton Hlapše; tajnik Leo Novak, 7610 Lockyear Ave.; blagajnik Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd Pl. Nadzorniki: Frank Komidar, John Martinič in Frank Levstik. Zastopnika za Klub društev S. N. D.: Anton Zajc in Frank Levstik. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v dvorani št. 1 v S. N. D.

SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO "LIRA"
Predsednik, podpreds. in pevovodja Peter Srnovrnik, 6127 St. Clair Ave.; tajnik: Frank Kuret, 1033 E. 61 St.; blagajnik: Mary Sterk, 913 E. 73th St.; kolektor Jakob Križman, 1252 E. 61st St.; arhivarja Venecel Frank in John Polc. Nadzorniki: Eliz. Stacin, Mary Brodnik in Josephine Maček. Zastopniki združenih društev fare sv. Vida: John Blatnik, Mimi Kerže,

Ana Gerčar — Pevske vaje društva se vrše vsak torek in petek, mesečne seje vsak drugi torek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari soli sv. Vida.

DRUŠTVO SV. ANTONA, ŠT. 138, C. K. OF O.
Predsednik Anton Skulj; podpredsednik John Hrovat; finančni tajnik Anthony C. Skulj, 1174 E. 74th St.; tajnik-zapisnikar Jos. Fejpar, 5806 Prosser Ave.; blagajnik Jos. Glavič, 6210 Schade Ave. Nadzorniki: Jos. Hrovat, John Sterle in John Hrovat Jr. Zdravnika: dr. J. M. Seliškar in dr. L. J. Perme. Redar Jos Kostanješek, vratar Anton Gregorčič. Društvo zboruje vsak 3. ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari soli sv. Vida.

SLOVENSKO LOVSKO PODPORNO DRUŠTVO
Predsednik Anton Pevec; podpredsednik Rudolf Ori; tajnik Henry F. Kranz, 6102 St. Clair Ave., Tel. Henderson 1126; blagajnik Frank Lušin, 381 E. 163rd St.; zapisnikar Frank Praznik. Nadzorniki: John Renko, Frank Lesar in Frank Petrič. Zastopnik konvencije SND John Renko. Zastopnik Kluba dr. sv. Vida Frank Lesar. Zdravnika: dr. Kern in dr. Skur. Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Grdinovi dvorani.

DRUŠTVO SRCA MARIJE (STARO)
Predsednica Julija Brezovar; podpredsednica Mary Grdina; prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave.; blagajničarka Katarina Perme; druga tajnica Mary Bradac; odbornici: Mary Skulj in Ana Erbežnik. Nadzornice: Louise Pikiš, Genovefa Supan in Jennie Brodnik. Vratarica Frances Kasunič. Bolniška nadzornica Louise Pikiš. Zastopnice združenih društev fare sv. Vida: Mary Pristov, Mary Stanonik. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v stari soli sv. Vida.

DRUŠTVO DOSLUŽEVEN
Predsednik Frank Virant; podpredsednik Louis Zakrajšek; tajnik John J. Kikol, 19012 Mohawk Ave.; blagajnik Jos. Marković; zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Martin Žugel, Martin Kostanješek; zastavonoša Frank Brancel. Zdravniki: dr. Kern, dr. Perme, dr. Oman. Zastopnik Kluba društev SND: Fr. Virant; zastopnik društev fare sv. Vida: John Ješek. Društvo "Dosluzenci" je na dobri finančni podlagi. Ima nad 7.000 premoženja in plačuje \$7.00 tedenske bolniške podpore. Društvo priredi časten pogreb za umrlim članom. Društvo zboruje vsako 4. nedeljo v mesecu v sobi št. 3, staro poslopje SND. Slovenci in Hrvti od 16. do 45. leta so vabljeni k pristopu.

DR. SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ
Predsednik John Melle, 6806 Bonna Ave., tajnik A. J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Anton Korosec;